वाहि विशिष्य गमय, यस्मात्त्वं विश्वभेषजः विश्वस्य चिकित्सकः, देवानां दूतश्च सन्नीयसे गच्छसि ॥

अथ विंशीमाह । "द्वाविमौ वातौ वातः [७]। आसिन्धोरापरावतः। दक्षं मे अन्य आवातु । परान्यो वातु यद्रपः" इति। इमौ लोके दृश्यमानौ द्वौ वातौ आसिन्धो समुद्रसहिते प्रदेशे आपरावतो दूरवर्त्तिलोकयुक्ते देशे वातः सञ्चरतः। शान्तो वायुरेकः तीव्रः अपरः तयोर्मध्ये एकः शान्तो मे मम दक्षम् आवातु सुखं सम्पादयतु। अन्यस्तीव्रो वायुः यद्रपः मम यत् पापं अस्ति तत्परावातु विनाशयतु ॥

अथैकविंशीमाह । "यददो वात ते गृहे। अमृतस्य निधिर्हितः। ततो नो देहि जीवसे। ततो नो देहि भेषजम्। ततो नो मह आवह" इति। हे वात ते गृहे यददः योऽसावमृतस्य निधिर्हितः स्थापितः, ततो निधेः सकाशान्नोऽस्माकं जीवसे जीवनाय देहि कियदप्यमृतं प्रयच्छ ततोऽमृतात् नः अस्माकं भेषजं धेहि सम्पादय। ततस्तस्मात् भेषजात् नोऽस्माकं मह आवह तेजः सम्पादय ॥

अथ द्वाविंशीमाह । "वात आवातु भेषजम्। शम्भूर्मयोऽभूर्नो हृदे [८]। प्राण आयूंषि तारिषत्" इति। अयं वातः भेषजं यथा भवति तथा आवातु। नोऽस्माकं हृदे मनसि शम्भूरनिष्टशान्तिं भावयन् मयोऽभूः सुखञ्च भावयन् वर्त्तताम्। नोऽस्माकं आयूंषि चिरकालजीवनानि प्रतारिषत् प्रकर्षेण